

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
3. července Léta Páně 2011

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 7-9

ČERVENEC-ZÁŘÍ

NA PRÁZDNINY

Právě otevíráte poslední Vinici v letošním školním roce. K radosti všech dětí konečně nastaly prázdniny. Nejednomu školákovi se uleví, že už ráno nemusí vstávat do školy, že už se nemusí učit. A co teprve vysokoškoláci - konečně je po zkouškách a je čas odpočinku, případně výdělků.

Letošní rok jsme se inspirovali vysokoškoláky. Úspěšní vysokoškolští studenti ukončí zkoušky už v červnu nebo začátkem července a do přednáškových síní usednou až koncem září nebo začátkem

října. Stejně jako studenti, otevíráte Vinici začátkem července a další číslo vyjde až koncem září. Nechceme vás ochudit o farní čtení, pouze si chceme také trochu odpočinout.

Rádi bychom, aby tato prázdninová Vinice byla příjemným čtením a aby obsahovala všechny nejdůležitější informace jak na měsíce červenec a srpen, tak na září. Než se znovu na stránkách tohoto plátku setkáme, přeji vám krásné letní dny, ať v nich načerpáte sílu a ať jsou prázdné od starostí, nikoliv od Boha. *AL*

O H L É D N U T Í *za minulým měsícem nebo i dál*

PS Noc kostelů

Minulý měsíc jsem ve Vinici psala v radostném opojení o Noci kostelů, ale omylem mi vypadla zmínka a díky za vystoupení divadelního spolku pod vedením Dany V. Dodatečně doplňuji článek:

O půl sedmé a v půl osmé četly Bára Jančeoová a Petra Doubravová příběh vitráže našeho kostela z dramatu Svatý Václav od Věry Eliáškové – známé dramaturgyně divadla Minor. Obraz, který je na vitráži, ožil ve slovech příběhu. Promlouvali k nám svatý Václav, Podiven i Radslav Zlický. *AL*

Výlet na Karlštejn

Přišel den, na který jsme se moc těšili. V sobotu 4. června v 9 hodin ráno jsme se sešli na konečné zastávce autobusu č. 106, kde nás čekal zelený autobus s laskavým řidičem p. Františkem, a vyjeli jsme směrem na Karlštejn. Tento výlet byl plánovaný rok dopředu. Proč na Karlštejn? Právě na Karlštejně je P. Stanislav Góra od 12. listopadu 2006 kanovníkem karlštejnské kapituly a my jsme mohli díky němu vidět místa, kam se mnozí návštěvníci nedostanou.

Cesta trvala přibližně hodinu. Prvně jsme se v autobuse pomodlili jako při každém našem společném výletě, prohlédli jsme si kolující zajímavé brožury o Karlštejně a P. Stanislav nás seznámil s programem na celý den. Cesta uběhla rychle a my jsme dojeli na místo. Horní

bránou hradu jsme došli na nádvoří. Tam už na nás čekali farníci, kteří se do autobusu nevešli, a tak museli přijet vlastními auty nebo vlakem. Svítalo sluníčko a my jsme se těšili, co krásného uvidíme.

Potom jsme společně stoupali strmými schody do prostřední kaple hradu zasvěcené Nanebevzetí Panny Marie, kde se při výjimečných příležitostech mohou sloužit mše svaté. Tento prostor může navštívit omezený počet lidí, takže farníci, kteří se přihlásili pozdě, už neměli možnost se sem dostat, což je obrovská škoda, ale snad se jim to někdy poštěstí. Naši mši svatou zde sloužil P. Stanislav. Po mši svaté nám historik Libor Gottfried řekl mnoho zajímavého o historii Karlštejna. P. Stanislav se mezitím šel převléci, aby vyhověl našemu přání a ukázal se nám v kanovníckém oděvu. Moc mu to slušelo. Pak jsme byli rozděleni do 3 skupin a šli jsme do kaple sv. Kříže. Tato kaple je překrásná – plná zlata a drahokamů a její stěny zdobí 130 deskových obrazů z dílny Mistra Theodorika. Přístup k ní byl ale velmi obtížný, protože schody byly točité a ještě strmější než ty předchozí.

Po ukončení prohlídky kaple sv. Kříže, jsme si mohli zakoupit upomínkové předměty a posedět na nádvoří hradu, než přijdou poslední lidé z jeho prohlídky.

Ovšem potom nás čekalo ještě na Tetíně opékání špekáčků, které při-

chystaly rodiny Jeništova a Borských. Bylo hezké bezprostředně po ukázce z české historie se ještě sejít a společně si o všem popovídat. Kromě špekáčků nás zde čekalo na závěr ještě jedno překvapení v podobě obrovského přívalového deště.

Zvláštní poděkování patří P. Stanislawovi, že nám umožnil prožít tento neopakovatelný zážitek, protože hrad Karlštejn je skutečný klenot a má pro celý náš národ velkou historickou hodnotu. *MŘ*

Letem světem

Jak jste se mohli dočíst v předchozím článku, měsíc červen jsme zahájili farním výletem na hrad Karlštejn v sobotu 4. června 2011. Pokud byste chtěli vědět ještě více, můžete si nalistovat na webových stránkách farnosti farní kroniku.

Po výletě, v neděli 5. června, zazněla při ranní bohoslužbě Missa solemnis in C Jakuba Jana Ryby. Po mši se v sále u sv. Václava konalo vystoupení dramatického kroužku Dany Vackové.

V sobotu 11. června přijal arcibiskup Dominik Duka do katechumenátu 8 lidí, kteří požádali v naší farnosti o křest. Bohoslužba přijetí se konala v katedrále sv. Víta.

Stejný den, to je v předvečer slavnosti Soslání Ducha svatého, jsme se mohli zúčastnit společné modlitby – vigilie, která byla přípravou na tuto slavnost. Slavnost Soslání Ducha svatého jsme slavili v neděli 12. června.

Ve středu 22. června se konal v kostele sv. Mikuláše kytarový koncert Lucie Štávikové.

Ve čtvrtek 23. června jsme slavili slavnost Těla a Krve Páně, proto se konala jak ranní eucharistie u sv. Mikuláše, tak večerní u sv. Václava.

V sobotu 2. července jsme se jako každý rok mohli připojit k Svatoprokopské pouti. Opět se pochodovalo z Chotouňe, z rodiště sv. Prokopa, do Sázavy – to je 30 km!

Sobotou 2. července začala farní dovolená s P. Pavlem Kunešem v Oseku-Petrovicích, která bude končit 9. července. *AL*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Hledáme!

Výtvarnici / výtvarníka, který si vezme na starost „evangelizaci papírem“, tedy nástěnky, letáky, texty, ...

Katechetku / katechetu pro malé děti a děti prvního školního stupně (zde je nutné teologické vzdělání, případně pedagogické vzdělání a ochota dodělat si katechetické minimum)

Mladého člověka pro práci s dětmi,

kteřý během roku bude připravovat nabídku výletů, karnevalů, maškarních plesů a podobných akcí – vhodné pro vedoucí táborů, stávající katechety i zájemce o práci s mládeží

Člověka ochotného hlídat otevřený kostel sv. Václava, např. 1 nebo 2 hodiny ve vybraných dnech v týdnu

Člověka ochotného v pravidelných

intervalech kontrolovat a v případě nutnosti čistit střechy kostela sv. Václava (propustě a odtokové roury od spadaneho listí a nánosů, v zimě také shrnovat sněh)

Děkujeme všem, kteří pomáhají již nyní!

Máte-li ve svém okolí šikovného člověka, který by nám mohl a chtěl pomoci, prosím, oslovte ho jménem farnosti.

Podrobnosti zájemcům rádi sdělí pastorační asistenti.

Společné jednání ekonomické a pastorační rady 2. 6. 2011

Nejprve byly řešeny organizační záležitosti. Václav Sokol ukončil členství v pastorační radě, novým členem byla jmenována paní Olga Polanská.

Jenda Růckl zhodnotil Noc kostelů v naší farnosti. Do kostela sv. Václava přišlo během této akce asi 550 lidí (za všechny příchozí byla obětována mše sv. v neděli 12. 6.). Program se vydařil, velký zájem byl o koncert skupiny Missa. Mluvili jsme o tom, jak dále naložit s lístečky ze „zdi nářků“ a „zdi radosti“. Bylo navrženo, že v případě zájmu je možné si nějakou starost opsat a modlit se na tento úmysl. Zároveň je potřeba, aby byla kartička označena. Velké díky patří všem farníkům, kteří se na organizaci Noci kostelů podíleli.

Dále byla ER a PR seznámena se stavebními pracemi, které proběhnou v kostele sv. Václava. Na topení bylo vybráno cca Kč 335 000,- (stav k 2. 6.) a bude možné začít s demontáží starého topení (demontáž bude provedena

svépomocí). Snažíme se nabízet stará plynová zařízení. Dále nás čeká oprava luxferů na věži kostela sv. Václava, které jsou v havarijním stavu. Na tuto opravu jsme dostali grant z magistrátu, jako farnost se musíme na opravě spolupodílet.

Paní Cyprisová si vzala na starost pronájem sálu v kostele sv. Václava. Byly schváleny ceny za pronájem pro mimofarní zájemce (tyto finanční prostředky budou poukazovány na zvláštní fond, který pro tento účel vznikne). Dále bylo rozhodnuto, že v sále bude umístěn bílý neprůhledný závěs, který umožní zakrytí oltářní niky. Hledáme osobu, která bydlí nedaleko kostela sv. Václava a v případě potřeby by sál otevírala.

Probíhá tvorba nových internetových stránek, pro potřeby farníků by měly být k dispozici v září 2011. Na jednání ER a PR byla představena jejich struktura – veřejnost, věřící odjinud, farníci (život ve farnosti, bohoslužby a svátosti, časopis Vinice, pronájem sálu, sponzoři, charita, kancelář, historie farnosti, kostel sv. Václava).

Dalším tématem byla potřeba streetworkera, tj. člověka, který pracuje s bezprizorní mládeží, pohybující se kolem kostela sv. Václava.

Závěrem přehled důležitých akcí, na které se můžeme těšit během podzimu tohoto roku. V neděli 4. 9. při mši svaté v 10.30 hodin dostanou školáci z naší farnosti požehnání. Během celého školního roku 2011/2012 bude při dětských mších sv. probírána „abeceda víry“.

Naše farnost se zapojí do Dnů Prahy 10 (1.-10. 10.). Každoročně bychom se drželi těchto linií (architekt kostela

J. Gočár, sv. Václav a odnes si něco pro sebe - 10 min. modlitby za Prahu 10).

Na svátek sv. Václava (ve středu 28. 9.) nás kromě mše svaté čeká přednáška jáhna a zároveň lékaře - psychiatra Maxe Kašparů. V neděli 2. 10. bude po mši sv. v 10.30 hodin následovat program pro děti.

V neděli 27. 11. navštíví naši farnost arcibiskup D. Duka. V tento den bude pouze jedna mše svatá a po ní proběhne společný farní den. *LH*

Upozornění pro dárce

Upozorňujeme, že většina dárců neuvádí svoji adresu při bankovním převodu peněz na farní účet. Prosíme, abyste svoje adresy dodatečně nahlásili Evě Hrubé - email: eva-hruba@seznam.cz.

Pokud nebudeme mít k dispozici adresu dárce, nemůžeme vystavit potvrzení o daru. Farnost má povinnost evidovat a hlásit dárce finančnímu úřadu včetně adres.

Potvrzení o veškerých darech za celý rok 2011 budeme vystavovat v lednu 2012. Pokud žádáte o vystavení potvrzení o daru ihned, kontaktujte prosím Evu Hrubou na výše uvedené emailové adrese a potvrzení Vám bude do týdne vystaveno. *JR*

Vzpomínky na přítomnost

Milý Pavle,
držím v rukách Tvou knihu *Poznámky starého faráře aneb Milé studentstvo!* a na záložce o Tobě čtu „...nyní emerit-

ní farář a pracující důchodce s malým úvazkem na Arcibiskupském gymnáziu v Praze.“ Kdo Tě zná, by jistě a právem vykřikl: „Jakýpak emeritní farář? Jakýpak pracující důchodce?! - Kněz. Kněz je to! Na plný úvazek. A jaký kněz! Již padesát let!“

Ano, je to na den přesně rovných padesát let, co jsi přijal kněžské svěcení.

Chtěli bychom Ti k tomu nádhernému výročí pogratulovat, popřát Ti všeho dobrého, hodně lásky a... - především bychom chtěli poděkovat. Poděkovat za Tvou neúnavnou práci, za hektolitry medu a tisíce pláství - vzpomínáš na své oblíbené téma ze stejnojmenné knihy? - kterými jsi nás svým lidským příkladem obdaroval a stále obdarováváš.

Kdo by řekl, že ten elegantní džentlmen s převlečnickem na ramenou, ten napřímený, pevně stojící voják je knězem už padesát let?

Napsal jsi o sobě, že se Ti otevřely oči, že pro Tebe bylo velkým zázrakem, když jsi byl svým přítelem zpovědníkem doveden k poznání, že jsou Tvé hříchy stejné jako hříchy kohokoli jiného. Že když jsi skutečně pochopil, že jsi obyčejný ubohý hříšník, chudinka, že potom se Ti otevřely oči pro ostatní lidi.

Všichni se od Tebe učíme. Můžeme-li, přijmi, prosíme, naše vyznání, že se nám zdá, že každým rokem Tvé kněžské služby Tvé hříchy blednou. Stávají se méně viditelnými, snad už ani nejsou...

Ještě jednou velké poděkování a upřímná gratulace!

*Tvé věčné studentstvo - farníci
z Vršovic*

Dáno ve Vršovicích, 25. června 2011

S V Ě T E C *v tomto měsíci*

Sv. Růžena z Limy, terciářka řádu sv. Dominika, mystička *Svátek 23. 8.*

První květ svatosti v Jižní Americe, tak byla dříve v breviáři nazývána Růžena z Limy.

Narodila se 20. 4. 1586 v Limě Kašparovi Flores a jeho ženě Marii. Při křtu dostala jméno Isabela, protože však byla roztomilá jako růžička, obdržela při biřmování jméno Rosa, a tak ji také od té doby nazývali. Rodiče nebyli zámožní a krom Růženy měli ještě 10 dalších dětí.

Děvče bylo v dětství hodně nemocné a vypěstovalo si při mnohých bolestech rys nesmírné trpělivosti a obětavé sebezapíravosti. Naučila se šít, vyšívat a tkát, jakož i jiné ženské práce, a takto pomáhala svým rodičům. Na zahradě pěstovala růže, které prodávala na tržišti.

Vyrostla v pohlednou dívku a o nápadníky nebyla nouze. Růžena se však rozhodla, že se nikdy neprovdá a stane se řeholnicí. Mělo to však háček: rodiče byli chudí, a tudíž Růžena nemohla přinést do kláštera věno, jak bylo tehdy požadováno, a navíc si matka přála, aby svou ruční prací pomáhala živit rodinu. Růžena tedy po vzoru sv. Kateřiny Sienské, kterou velice ctěla a která jí byla

vzorem, vstoupila do III. řádu sv. Dominika. Bratr jí postavil na zahradě rodičů jakousi chýši, kde bydlila.

Její kajícnost a sebeumrtvování byly neobyčejné. Od 15 let nejedla vůbec maso, od svátku Povýšení sv. Kříže až do Velikonoc jedla pouze chléb a hořké byliny, někdy ani chléb nejedla a spokojila se s několika zrnky granátových jablek. Často se též bičovala a spala na lůžku vyplněném střeplinami a ostrými kaménky.

Veliká byla její láska k chudým a nemocným. Zejména pečovala o otroky a indiány. V r. 1617 pracovala jako služebná v domě královského důchodního Gundisalviho. Tam také onemocněla TBC a zemřela v 31 letech věku svého 24. 8. 1617. Pohřbena je v Limě. Na pohřeb mladé terciářky se sešlo tolik lidí, že musil být odložen.

Růžena bývá zobrazována jako terciářka v dominikánském hábitu. Často má na hlavě věnec růží, případně nese tyto v ruce.

Je patronkou Limy, dále zahradníků, obchodníků s květinami. Vyzýváme ji při rodinných sporech a při porodu (proč právě při něm, není jasné). AK

O T Á Z K A *pro otce Stanisława...*

Stanisławe, můžeš nám, prosím tě, prozradit něco o svých prázdninách, o tom, jak se ti právě nyní vede, co tě těší a co třeba méně?

Říká se, že prázdniny jsou pro faráře čas odpočinku. Závisí to ale člověk od člověka. Já přes prázdniny kromě dvou týdnů, kdy budu na dovolené já

sám, jsem prakticky stále na nějakých pastoračních akcích. V červenci to je přítomnost na táboře pro mládež, farní tábor pro děti v Polsku, potom na celorepublikové akci začátkem srpna – na JUMPUPU v Kostelním Vydrří. K tomu všechny neděle kromě jedné tady budu na mši o půl deváté. Možná je i příležitost ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru. Podrobnosti jsou na letáčích nebo po domluvě.

Chtěl bych se také zmínit o akci, která mne velice potěšila, kterou farnost stále žije. Je to Noc kostelů, zvláště ten přijatý nápad – zeď nářků a zeď radostí, která k mému velkému a milému překvapení pořád žije. Stále se tam doplňují a mění různé modlitby a díkůvzdání již nejenom nekostelních lidí, ale i nás pravidelných návštěvníků kostela. Podobným způsobem jako o zdi nářků a zdi radostí v kostele přemýšlíme, že by takové „náštěnky“ mohli lidé najít i na našich internetových stránkách. Tam by mohli posílat své prosby a my bychom se za to potom pravidelně modlili.

Druhou radostí posledních dnů je radost z toho, že osm dospělých bylo

přijato do katechumenátu. Vyjádřili tak svou touhu poznávat Krista, a to je nepochybně známka živé farnosti. Souvisí s tím ještě dvě akce. Je to kurz Alfa, který podporuji a mám s ním velice dobré zkušenosti a který pro určitý okruh lidí může být velice dobrou nabídkou pro hluboké zamyšlení a reflektování vlastní víry. K tomu má osobní prosba: jestli kdokoli z vás ví o někom ze svého okolí, kdo má zájem, řekněte jim o tom kurzu a umožněte jim, aby se ho účastnili. Druhou takovou záležitostí, která souvisí se křty a s živou farností, je článek, který napsali Jarka a Jožka Nagyovi a který byl původně adresovaný vnoučatům. Moc vás prosím, přečtěte si ho (pozn.: najdete ho v tomto vydání Vinice). Mluví tam o tom, jak může být velice přínosná příprava na biřmování. A nejen pro mládež, ale i pro dospělé. Pro ty z vás, kteří jste ještě z nejrůznějších důvodů nebyli biřmováni, to vřele doporučuji. A kdybyste se pro biřmování rozhodli, možnost zápisu do přípravného kurzu je do konce června.

Tak hezké prázdniny, Stanisławe. A děkujeme. PaS

ROZHOVOR s dětmi

Poslední květnovou neděli jsem vnikla po mši do sakristie, abych odchytila malé ministrantíky a zeptala se jich na pár otázek. Ptala jsem se Vaška (11) a Martina (12). V pozadí stála také Klárka (12), ale tu kluci nepustili příliš ke slovu. Ačkoliv děti chodí do kostela

celkem rády, tak po hodině a půl už se všichni moc těší ven na sluníčko...

Ahoj děti, můžu se vás zeptat na pár otázek? Dělán rozhovor do Vinice. Nebude to dlouho trvat.

Vašek: Jak dlouho to bude trvat?

Dvě minuty.

Vašek: Tak tedy honem, čas už běží. Můžeme začít.

Jak dlouho už ministruješ?

Vašek: Teď je to pátým rokem. Poprvé jsem ministroval ve Starejch Bohnicích.

A baví vás to?

Všichni: Docela jo.

A která část bohoslužby vás baví nejvíc?

Martin: Konec. *(Všichni se smějí, Klárka už někam zmizela...)*

A kromě konce?

Vašek: Vybírání...

Martin: Vybírání peněz. To je nejlepší. Protože nám lidi dávaj peníze. A děti se před váma plazí.

To jste mě překvapili. A co jiného?

Vašek: Třeba mě baví držet přímluvy. Tam nemusím nic číst, jenom držet.

Teď jste na závěr nesli svíčky...

Vašek: To nás nejvíc baví ten konec, kdy se čtou oznámení, tak my jdeme dozadu a pálíme tam zbylé sirky.

Martin: Ale to tam nepište.

Ale jo, ať víme, co děti dělají v zákulisí...

Vašek: Napište tam třeba. „Na závěr nás nejvíc baví...“

A co budete dělat o prázdninách?

Vašek: Já pojedu na skautský tábor a potom do Polska.

A ty Martine?

Martin: Já to samý.

Tak to je prima. Tak já už vás nebudu déle držet, tak běžte...

Uf. Klobouk dolů před Stanisławem, že ty děti při mši tak pěkně zvládá.

AL

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek nápadů atp.*

Poděkování

Chtěl bych upřímně poděkovat všem farníkům, kteří se jakkoli podíleli na zajištění letošní Noci kostelů. Byli to ti, kdo pomohli zavěsit na věž obří plakát (3 x 3,5 m) a pak ho opět sundat, dále náš kostelník Stanislav a všichni, kdo se zapojili do pořadatelské služby, a v neposlední řadě ti, kdo zapůjčili a postavili portál s nápisem „Jsem kněz,

můžeš mi říct cokoli“. V první řadě chci ale poděkovat těm, kdo svým vystoupením či nápadem obohatili vlastní program: dramatickému kroužku Dany Vackové, kapele Missa a hudebníkům a zpěvákům, kteří vedli modlitbu Taizé.

Bylo to letos poprvé, co jsme se do této mezinárodní akce zapojili. Přišlo k nám cca 550 lidí, což je velmi nadprůměr-

né číslo. To, co nám po této misijní akci zůstalo, je především „Zeď nářků“ a „Zeď radostí“, která se – aniž jsme to čekali – zaplnila už během večera a další bolesti a radosti na ní přibývají stále. Stále v kostele zůstává, protože cítíme, že se jí nemůžeme jen tak zřeknout...

Arcibiskup Dominik Duka ve svém děkovném dopise napsal: „Ze srdce vám všem, kdo jste se podíleli na přípravě a průběhu Noci kostelů, chci poděkovat. Vaše spolupráce ukázala otevřenost nejen kostelů, ale celé církve vůči naší společnosti. Otevřenost tolik potřebnou a odpovídající na potřeby doby.“ *JR*

Významné životní jubileum

Zvon „sv. Petr“, který jako jediný z velkých vršovických zvonů přežil všechny rekvizice a dodnes visí ve věži starého kostela, se letos dožívá přesně 500 let. Svědčí o tom nápis u koruny zvonu: „Anno domini MCCCCCXI illa Campana fvza est per me magistrum Bartholomevm.“ – „Léta Páně 1511 byl tento zvon ulit mnou, mistrem Bartolomějem.“ Možná právě úctyhodné stáří, radící ho mezi 10 nejstarších pražských zvonů, mu zachránilo život, i když byl za první světové války odvezen do Vídně. Jeho větší kolega, zvon „sv. Mikuláš“ z r. 1671, se z Vídně už nikdy nevrátil. Na zvonu je reliéf sv. Petra s klíčem a knihou. Atribut klíče odkazuje na Mt 16,19. Tento náš „klíčník“, opravený a opatřený novým srdcem v r. 2006, dnes už zaznívá většinou jen při pohřbech, kdy doprovází naše zemřelé. *JR*

Prázdninová litanie

Ochraň mne

před nesmyslnými dny nudy,
před dny bez modlitby a bez myšlenek
na Tebe,
před tlacháním a špinavými řečmi,
před skleslostí, prostředností,
neovládáním se, před lhostejností.

Prosím Tě,

otevři mi oči pro všechno dobré
a krásné,
ať má ústa nacházejí slova radosti,
ať jsou mé ruce ochotny dávat
a pomáhat,
ať s bdělým duchem přijímám pravdu,
pomoz mi, abych svým životem
zvěstoval Tebe.

JG

Z knihy: Alfonso Pereira - *Myšlenky a modlitby*

Přímluvy po dobu dovolených

Prosím Tě

za všechny, kteří mají konečně
dovolenou, kteří jsou upracovaní
a potřebují odpočinek:
uchraň je od nehody a nebezpečí,
dej, ať znovu přijdou k Tobě,
ať prožijí krásné dny a spokojeně se
vrátí domů;
za všechny, kteří teď cestují a radují
se z toho, že se dostali z navyklého
prostředí:
ať z nich spadne všechno břímě,
ať se zotaví
a s mnoha novými dojmy
nashromáždí i nové síly;
za všechny, kteří nemohou jít
na dovolenou, protože jsou příliš

staří nebo příliš nemocní nebo prostě nemají dost peněz:
 uchraň je od hořkosti.
 Dej, ať oni i my poznáme, že život může být naplněný, i když přání zůstanou nesplněna;
za všechny lidi, mladé či staré, kteří se otevřeli, aby objevovali krásu světa:
 aby se vrátili do všedních dnů bohatší a byli vděční za všechno dobré a krásné, co na svých cestách směli prožít;
za nás samotné, doma či na dovolené: abychom byli pohostinní a ochotni pomoci,
 aby se v našem společenství cítil dobře každý, kdo k nám přijde, pomáhej nám, abychom smysluplně využívali času.
 Dej nám novou sílu: tělu i duchu, nervům.
 Dej, ať se pak setkáváme s lidmi s větší laskavostí a s větší pozorností.
 Poslal jsi nás na velikou cestu - na cestu našeho života.
 Zůstávej při nás na našich cestách - po výšinách, i hlubokými údolními.
 Dej, ať nezemdlíme a přes všechny okliky dojdeme k cíli, k němuž všichni jdeme.

Z knihy: Alfonso Pereira - *Myšlenky a modlitby*

V předmluvě napsal: „... jsou určeny křesťanům a lidem, kteří se k Ježíši přibližují ...

Modleme se za sebe navzájem, aby nám Ježíš pomohl modlit se jeho vírou a uskutečňovat jeho lásku.“

JG

Tatkovy zápisky (6): Pýcha

Tentokrát jsme si před spaním četli o Popelce. Přiznám se, že mám stále co objevovat. Schválně, kam Popelka potají chodila v šatech ze svých tří oříšků? Kdepak, zapomeňte na ples - do kostela chodila! Alespoň podle původní verze této pohádky.

Tak si to představte: Popelka měla zakázáno chodit do kostela. Třeba proto, že na to nebyla dost dobrá - alespoň podle macechy a své sestry Dory. Ehm, není to trefný obraz našeho přístupu? Taky vám přijde, že někteří lidé, když se v kostele objeví, na to prostě nemají? Nějak nám to farizejství uvízlo na duši...

Ale vraťme se k Popelce. Ta dokázala s pomocí zvířátek překonat všechny překážky a do kostela se dostala. Tam už seděly macecha a Dora, pěkně oblečené, v přední lavici, prostě jak se sluší a patří. - Tady mě Elí přerušil a charakterizoval Doru: „To byla ta vytahaná!“ Chtěl jsem ho opravit, ale pak jsem se zarazil. Nespočívá právě v tom hlavní rozdíl mezi hrdostí a pýchou? Jestliže se mi něco daří a jsem na to hrdý, jako bych se vytáhnul, ale když dokážu přiznat i své nedokonalosti, zase se smřštím. Pokud jsem však pyšný, pořád se jen vytahuji, až jsem nakonec - prostě vytahaný. *MiM*

Inzerát

Hledám (moc potřebuji) **práci** nenáročnou na chůzi, nejlépe v administrativě, kde mám zkušenosti - žena, 52 let. Tel. 736 412 054.

P O Z V Á N Í *následující měsíc nebo i trochu dál*

Naším milým velkým vnoučatům

Jste už velcí a připravujete se vzít svůj život do vlastních rukou. Plánujete si svoji budoucnost, učíte se získávat nejen znalosti, ale zejména zkušenosti s přijímáním a odmítáním různých nabídek, které vám předkládá život. Často na vás myslíme a pokoušíme se představit si, před jakými problémy a úkoly budete v budoucnosti stát, co pro vás život připravuje. Je samozřejmé, že přitom vycházíme ze svých životních zkušeností.

My, vaši staří prarodiče, jsme prožili dobu dvou totalit. Jako malé děti jsme se museli vyrovnat se strachem provázejícím tu první, fašisticko-materialistickou totalitu. Ve vašem věku a později jsme byli vystavováni nejrůznějším tlakům, nástrahám a svodům té druhé, bolševicko-materialistické totality. Byla nám vnucována materialistická ideologie. Neměli jsme možnost setkávat se a povídat si o svých problémech, zejména v období dospívání. Neměli jsme knihy, které by nám pomohly v náboženském vzdělávání, v přípravě na manželství apod. Ti, kteří byli schopni radit a pokoušeli se o to, byli brzo pozavíraní. Výstižně to vyjádřil Karel Kryl: „... zakázali hrát a zakázali zpívat. A bylo jim to málo, poručili dětem modlit se, jak si přálo veličenstvo kat.“ Za takových podmínek se formovala naše víra v Boží lásku, věrnost a milosrdenství. Ale právě tyto podmínky nám pomohly poznávat sílu modlitby, potřebu čtení Bible a účasti na slavení Eucharistie.

Na první pohled by se mohlo zdát, že

vám už dnes nic takového nehrozí. Ale nemylte se. I vás čeká neméně obtížný zápas s ekonomicko-materialistickou totalitou. Nečeká vás už, jak doufáme, hrozba vězení, ale tím obtížnější se jeví konfrontace s lákavými nabídkami té pseudokultury, která vás obklopuje a která hrozí přivést vás k izolaci od toho nejvlastnějšího zdroje Života, a tedy do vězení ve vlastním sobectví, v prázdnu.

Když jste ještě byli malí, zpravidla brzo po vašem narození vás rodiče a kmotrové přinesli do kostela ke křtu. Zde se za vás odrekli Zlého, vyznali víru Církve a slíbili, že vás budou vést tak, abyste žili život křesťana, tedy toho, kdo se rozhodl následovat Pána Ježíše Krista. Bůh vám ve křtu daroval něco ze svého vlastního života, pozvedl vás z obyčejného lidského života na svou úroveň. Současně vám otevřel cestu k možnosti stále přijímat jeho dary, zejména svátosti, a tak v sobě ten darovaný Boží život rozvíjet.

Ve křtu jste dostali jako dar víru a byli jste zaliti Boží láskou. Dostali jste ještě mnoho dalších takových darů. Ale přijali jste je vůbec? Nejste jako ten mladík, kterému jeho otec ke dvacátým narozeninám koupil sportovní auto, zaplatil autoškolu, ale on klíčky od auta pověsil na hřebík a neustále naříkal, že musí chodit pěšky? Jde o to, abyste si znova uvědomili, co všechno jste ve křtu dostali jako Boží nabídku, abyste to skutečně přijali do svého života.

Svatý Pavel píše: „*Vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.*“ (Ga 3,27) Patříte ke Kristu navěky (říká se v křestním obřadu). Vy jako děti jste o tom nic nevěděli, ale postupně jste se dozvídali od rodičů a potom v kostele o něm a o jeho Otci – Tvůrci celého světa i vašeho života. Teď ale stojíte na prahu svého dospělého života. Mnoho z toho, co jste přijali jako děti, teď můžete přijmout nebo odmítnout na základě svého vlastního rozhodnutí.

Už zde ve křtu byl váš život spojen tak těsně se životem Pána Ježíše, že i pro vás platí to, co o sobě píše svatý Pavel: „*Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.*“ (Ga 2,20)

Ale žije ve vás opravdu Kristus? Nebo jen tak živoří ze dne na den? Necítíte potřebu leccos si v této oblasti promyslet, prohodit se stejně starými kamarády? Nyní, v rámci přípravy na biřmování se vám tato možnost nabízí. Leccos z toho vám později může pomoci hledat odpověď na otázky, které vám bude klást váš život v rodině, v zaměstnání, ve farnosti i ve společnosti vůbec.

Jsmo si vědomi toho, že vám nabízená příprava na biřmování připadá časově velice náročná. Ano, je to jako kdybyste si zapsali dvousemestrovou přednášku s cvičením. Ale máte zde výhodu, že zkouška se koná až v praktickém životě a zápočet se dává za prezenci.

Možná, že vám nic neříká název akce: Příprava na biřmování. Jistě, ten název nese jen velice chudou informaci. Účelem těchto nabízených setkání je umožnit zájemcům znovu si od zákla-

du promyslet, co to znamená žít jako křesťan, tedy co znamená, že ve mně žije Kristus a že tento život podstatně čerpá z víry, že Bůh mě miluje takového, jaký jsem. Co toto vše znamená pro můj všední život?

Možná si myslíte, že si v dalším životě vystačíte s tím, co jste se naučili jako děti v hodinách náboženství a jako doplněk si občas poslechnete nedělní kázání pana faráře. Věřte, že to vám stačit nebude. Stejně jako základy přírodovědy ze základní školy nedávají postačující vědomosti pro studium medicíny, tak ani znalosti z hodin náboženství nebudou stačit k tomu, abyste vstoupili do dialogu s požadavky a nabídkami, které vám život připraví.

Možná si myslíte, že teď máte příliš mnoho povinností a že počkáte až na příště. Sami přitom víte, že žádné „více času“ v budoucnosti neexistuje a že jde jen o to, jak ten čas, který máte k dispozici, rozdělíte.

Radíme vám, zapište si do příštího školního roku předmět „Příprava na biřmování“. Zazijete při něm mnoho krásných chvil v prima společnosti. Předmět se neuzavírá zkouškou, ale přijetím darů Božího Ducha, které vám pomohou žít tak, abyste nesli dobré ovoce, jak píše sv. Pavel: „*Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.*“ (Ga 5,22).

My staří, kteří máme už většinu svého života za sebou, vás tady chceme ujistit, že čas věnovaný této přípravě se vám mnohonásobně vrátí při řešení nejružnějších životních problémů a pomůže vám nedostat se do situací, v nichž člověk buď propadá zoufalství,

nebo začne žít bez ohledu na hlas svého svědomí, jak to můžete vidět často kolem sebe.

Každý den vám v modlitbě vyprošu-

jeme Boží požehnání pro celý váš život. Prosíme zejména o to, abyste po celý svůj život vnášeli lásku do života společnosti, v níž budete žít. *JJN*

Z Á V Ě R E M . . . *Jenom jeden den?*

Jenom jeden. Alespoň zatím, možná se bude historie opakovat, ale i kdyby ne, můžeme si z něj odnést ponaučení. O jakém dnu píší? O 16. červnu. Ale co je to za den? Svátek svatého Benona, den po zatmění měsíce, den po svatém Vítu, čtyři roky poté, co soud rozhodl, že katedrála sv. Víta patří církvi... Ano, to vše a mnoho dalšího o 16. červnu platí. Já však teď mám na mysli především stávku.

Nikterak nechci psát o politice. Ta má své místo někde jinde. Chci psát o jednom zvláštním a velmi krásném dni. Nejdříve jsem se tedy zlobila, protože čtvrtky mívám spoustu aktivit po celé Praze, se kterými jsem se musela rozloučit, ale po chvíli jsem se smířila se změnou plánu: ráno jsem si trochu přispala, protože konečně nevadilo, jestli přijdu do práce včas, nebo trochu později. Po snídani jsem se vydala cestou přes les do práce, protože patřím k těm šťastnějším, kteří mohou do práce dojít „při nejhorším“ pěšky. Ale „při nejhorším“ se stalo velmi příjemným. Trochu jsem v lese zabloudila, ale procházka se mi moc líbila. V lese jsem nebyla sama – potkala jsem spoustu cyklistů a jiných pěších. Všichni vypadali velmi spokojeně. A aby ne! Byl tak krásný den.

Do práce jsem dorazila čilá po svěží ranní procházce. V práci skoro nikdo nebyl, protože si řada lidí vzala dovolenou. Po práci jsem se vydala s kolegyní opět na cestu lesem a bylo nám hej. Naše dobrá nálada stále rostla. A jestli nás v práci přece jen něco rozčílilo, pak jsme na to během procházky obě zcela zapoměly.

Večer jsem se šla ještě proběhnout a potkala jsem v lese svého kamaráda, který si právě vykračoval domů z práce. Na tváři měl blažený úsměv a vychloval si procházku z práce domů. Nebyl jediný, který si ten jeden den užíval.

Já vím, stávka nemůže být každý den. Proč ale jen stávka nás donutí používat trochu více své tělo? Pravda, člověk musí trochu více přemýšlet, jak s časem naloží. Pochopitelně se nejde v dnešním uspěchaném světě každý den takhle procházet a projíždět, ale možná není od věci zařadit si procházku do týdenního programu. Takhle protáhnout tělo udělá člověku moc dobře, chová se pak ke svým bratrům a sestrám hezky, a navíc může při toulkách přemýšlet o všech krásách Božího stvoření.

Vaše Křepelka na Vinici

Eucharistie v červenci a srpnu

neděle	8.30	kostel sv. Václava
středa	18.00	kostel sv. Mikuláše
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše

- Eucharistie o Slavnosti sv. Cyrila a Metoděje v úterý 5. července se bude konat v 8.30 hod. v kostele sv. Václava.
- Eucharistie o Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v pondělí 15. srpna se bude konat v 8.30 hod. v kostele sv. Mikuláše.

Eucharistie v září

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava - bohoslužba slova
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

- Ve středu 29. 9. (Slavnost sv. Václava) je slavnostní eucharistie v 18 hod. v kostele sv. Václava. Kázat bude jáhen a psychiatr doc. Max Kašparů, Ph.D.

Příležitost ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru v červenci a srpnu

neděle	7.30 až 8.15	v kostele sv. Václava
všední dny	17.00 až 17.45	na faře v tyto dny: 6. 7., 20. 7., 10. 8., 24. 8., 31. 8. (jindy po domluvě s P. St. Górou)

Příležitost ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru v září

neděle	7.30-8.15	kostel sv. Václava
čtvrtek	17.30-19.00	kostel sv. Václava
pátek	17.00-17.45	kostel sv. Václava

- Pokud je v nedělním oznámení ohlášena nepřítomnost faráře P. St. Góry, pravidelné termíny svátosti smíření odpadají.
- Jiný termín svátosti smíření je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Eucharistická adorace v září

čtvrtek	17.30-19.00	kostel sv. Václava
----------------	-------------	--------------------

Možnost setkání s knězem v kanceláři v září

úterý	15.30 až 17.30	fara - Vršovické nám. 84/6
--------------	----------------	----------------------------

- Pokud je v nedělním oznámení ohlášena nepřítomnost P. Stanislawa, úterní možnost setkání s knězem odpadá.

Kontakty

Duchovní správce – farář

P. Stanislav Góra

telefon: 271 742 523, 602 309 766

e-mail: stanislav.gora@knez.cz

V pondělí vyřizujte, prosím, jen neodkladné záležitosti.

Pastorační asistenti

Mgr. Jan Růckl

telefon: 271 742 523, 728 224 255

e-mail: jan.ruckl@centrum.cz

Ing. Pavel Švarc

telefon: 271 742 523

e-mail: svarc@centrum.cz

Telefon fara

271 742 523, 725 465 052

Webové stránky farnosti www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

na výměnu topení v kostele sv. Václava: 2088722399/0800 (heslo: TOPENÍ)

KALENDÁŘ AKCÍ léto 2011

2. 7.	So		Svatoprokopská pout (Chotouň-Sázava)	
2.-9. 7.	So-So		Farní dovolená (Osek-Petrovice)	
5. 7.	Út	8.30	Eucharistie (sv. Cyril a Metoděj)	VAC
18.-22. 7.	Po-Pá		Výlet mladší mládeže	
24.-30. 7.	Ne-So		Dětský farní tábor v Polsku	
6.-13. 8.	So-So		Farní dovolená (Alpy)	
7.-20. 8.	Ne-So		Letní farní tábor pro děti	
15. 8.	Po	8.30	Eucharistie (Nanebevzetí Panny Marie)	MIK
20.-28. 8.	So-Ne		Pout mladých do Taizé	
4. 9.	Ne	10.30	Požehnaní školákům (při bohoslužbě)	VAC
9. 9.	Pá	18.00	Mše za J. Gočára	VAC
10. 9.	So	14.00-16.00	Dny evropského kulturního dědictví	MIK
13. 9.	Út	19.00	Ekonomická rada	FAR
14. 9.	St	19.00	Pastorační rada	FAR
17. 9.	So	14.00-16.00	Dny evropského kulturního dědictví	VAC
19. 9.	Po	upřesníme	Koncert Hudby hradní stráže	VAC
28. 9.	St	18.00	Eucharistie s kázáním Maxe Kašparů (sv. Václav)	VAC
		19.00	Přednáška Maxe Kašparů	SAL

TÝDENNÍ PROGRAM pravidelných aktivit

Po	8.30-9.30	Mariina legie /M. Pokorná/ - od září asi v 13.30	FAR
	18.00-21.00	Dramatický kroužek /J. Tomsa/	SAL
Út	15.30-17.30	Možnost setkání s knězem ve farní kanceláři - od září	FAR
St	19.00	Zkouška chrámového sboru /O. Polanská/ - od září	SAL
Čt	18.00-19.30	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost	FAR
	20.00-22.00	Zkouška kapely Missa - mimo červenec	FAR

Během září se budou postupně rozbíhat i další aktivity - viz nedělní oznámení.

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 25. 9., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 14. 9. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Anna Langpaulová (AL). Redakční rada: Stanislav Góra, Jan Růckl (JR), Pavel Švarc (PaS), Miloslav Müller ml. (MiM), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Markéta Řečinská (MR). Přispěvatelé: Jana Gottwaldová (JG), Jožka a Jarka Nagyovi (JJN). Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Sylvie Tomsová a Jan Růckl, výtisky pro nás zkompletovali Polákovci